

Apostolul bucuriei

Fabio, un colaborator al Opus Dei din Italia, a murit din cauza unei tumori canceroase. Un prieten de-al său scrie povestea vieții sale, marcată de bucurie și dăruire generoasă.

Cum ar trebui să reacționeze cuplurile tinere atunci când vor să aibă copii și nu pot, cum își pot păstra bucuria în fața unei boli terminale? Giampietro, un prieten al lui Fabio, a dorit să scrie următoarea mărturie despre viața prietenului său.

În viață întâlnim mulți oameni diferiți. Dar numai câțiva intră adânc în inimile noastre și rămân acolo.

Fabio a fost unul dintre acești oameni. L-am întâlnit în timpul unei retrageri spirituale în mai 2017, fiind imediat impresionat de zâmbetul său sincer. Treptat, i-am descoperit povestea vieții sale.

Era colaborator al Opus Dei și director al unei companii de consultanță, pe care o părăsise pentru a deveni liber-profesionist. Cu câțiva ani în urmă, el și soția sa, Tatiana, au preluat un cămin pentru copii cu probleme grave de tot felul, care le-a fost încredințat de către instanța judiciară.

Fabio și soția sa au oferit toată dragostea și grija lor acestor tineri. I-au tratat ca pe copiii care Dumnezeu nu le-a dăruit lor, și au stabilit relații durabile cu ei. Odată, Fabio mi-a spus chiar că a devenit "bunic", datorită

fiului pe care tocmai îl avusese unul dintre acești tineri, pentru care a continuat să aibă afecțiune paternă, chiar dacă acum era un adult căsătorit.

Judecătorul instanței a sugerat, de asemenea, ca acest cuplu să adopte doi dintre copiii pe care îi îngrijeau, lucru cu care Fabio și Tatiana au fost de acord cu bucurie.

Dar în 2016 a apărut cancerul: agresiv și de neoprit.

Fabio a luptat cu toată puterea și curajul, cu o mare dorință de a trăi. A urmat o mulțime de tratamente experimentale, dar nu și-a pierdut niciodată zâmbetul și a acceptat cu seninătate voința lui Dumnezeu.

Nu voi uita niciodată conversațiile noastre lungi din timpul numeroaselor sale șederi la spitalul Campusului Bio-Medico din Roma, unde zâmbetul său contagios avea un

efect deosebit asupra medicilor, asistentelor și celorlalți pacienți. I-am spus în glumă că, dacă ar fi cerut admiterea în Opus Dei de pe patul de spital, acest lucru s-ar fi putut face doar prin e-mail, chiar dacă era pentru prima dată când se întâmpla acest lucru.

La exact un an după ce ne-am întâlnit, în timpul unei retrageri spirituale la care el nu a putut participa, am primit vestea că Domnul l-a chemat în prezența Sa.

Fabio era foarte cunoscut în parohia sa, unde făcea muncă voluntară și predă cursuri de catehism, manifestând un interes deosebit pentru cuplurile tinere logodite. Soția sa, Tatiana, își amintește că Fabio era cunoscut în parohia sa drept "apostolul bucuriei" și că toată lumea era mișcată de atitudinea sa optimistă, în ciuda tuturor suferințelor sale.

La câteva zile după moartea sa, soția lui Fabio a găsit un mesaj într-o carte, lăsat de soțul ei înainte de a muri:

„Dragi prieteni, am murit. Pentru toți cei pe care i-am iubit intens, vă asigur că voi continua să vă iubesc de acolo de sus. Tuturor celorlalți, le ofer scuze pentru că am pierdut minunata ocazie de a vă iubi, dar o voi face acum, din noua mea viață. Ne-am născut, dar nu vom muri. Fabio”.